

2. TĒMA 1. – 7. OKTOBRIS

LIELĀ CĪŅA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 1:1-5, Īj. 1:6-12, Zah. 3:2, Mat. 4:1, Ec. 28:12-16, Rom. 3:26, Ebr. 2:14.

ATMIŅAS PANTS:

“Kungs teica sātanam: lai Kungs rāj tevi, sātan! Lai tevi rāj Kungs, kas izraudzījies sev Jeruzālemi! Vai šis nav kā ugunij izrauts stumbenis?” (Zah. 3:2)

Šzkaisītas gan pa Vecās, gan Jaunās Derības lapām ir atsauksmes un norādes uz nerimstošu karu starp Dievu un sātanu, starp labo un ļauno gan kosmiskā, gan personīgā līmenī. Salīdzinot šīs Rakstu vietas, mēs ieraugām katras lomu, lai izveidotu patiesības mozaīkas logu, pa kuru mēs varam uztvert kopējo Rakstu vēsti daudz skaidrāk nekā tad, ja to nedarām.” (“The Handbook of Seventh-day Adventist Theology” (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000), 969. lpp.)

Lielās cīņas tēma iedod veidolu, kas var mums palīdzēt labāk saprast Bībeles kopējo vēsti, īpaši glābšanas plānu. Lai gan tēma Jaunajā Derībā ir daudz redzamāka, tā atrodama arī Vecajā Derībā. Un varbūt nekur citur Vecajā Derībā mums nav dots skaidrāks sāтана un šī konflikta, kā arī tā spēcīgās ietekmes uz mūsu dzīvi ainojums kā tieši Ījaba grāmatā.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim šo plašāko realitāti, kas pastāv aiz fiziskajām lietām un kas tad arī ir Ījaba grāmatas galvenais fokuss. Lai gan mūsu dzīvēstāsti atšķiras no Ījaba gadījuma, viens mums ir kopīgs: mēs, tāpat kā Ījabs, visi esam iesaistīti šajā nežēlīgajā cīņā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. oktobrī.

Mazas debesis virs zemes

Ījaba grāmata sākas ar visai pozitīvu noskaņu. Vismaz no pasaulīgās perspektīvas mēs redzam vīru, kas ir svētīts no visām pusēm.

Izlasi Īj. 1:1-4. Ko šie panti atklāj par to, kāda dzīve bija Ījabam? Kādi bija Ījaba eksistences pozitīvie aspekti? _____

Noteikti liekas, ka Ījabam ir viss, ieskaitot labu raksturu. Vārds, kas Īj. 1:1 tulkots kā "krietns", nāk no vārda, kas var nozīmēt "pilnīgs" vai "pilns godprātības". Vārds, kas tulkots "taisns", ietver domu par staigāšanu pa taisnu ceļu. Īsāk sakot, grāmata sākas ar gandrīz Ēdenei līdzīgu ainu, attēlojot uzticīgu un godprātīgu bagātnieku, kam visa kā ir gana.

Tomēr viņš atrodas kritušā pasaulē.

Izlasi Īj. 1:5, 6. Ko šie panti atklāj par kritušās pasaules realitāti, kurā dzīvo Ījabs? _____

"Redzot savu dēlu un meitu dzīres, viņš baidījās, ka viņa bērni varētu sadusmot Dievu. Kā uzticīgs savas mājas priesteris viņš pienesa upuri par katru no viņiem. Viņš pazina uzbrūkošo grēka raksturu, un doma, ka viņa bērni varētu aizmirst dievišķās prasības, vadīja viņu pie Dieva kā starpnieka savu bērnu labā." (E. Vaitas komentārs, The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1140)

Skaidrs, ka Ījabam klājās labi, tik labi, cik vien šeit ir iespējams. Lai arī cik jauki ir ainota viņa dzīve – vīrs, kas dzīvo pārpilnībā, kam ir liela ģimene, godājams vārds un daudz īpašumu, – tā vienalga ir dzīve uz kritušas planētas, kas ir iestigusī grēkā. Un, kā Ījabs drīz piedzīvos, tā nāk ar visām briesmām, ko rada eksistence uz šīs zemes.

Kas ir labās lietas tavā dzīvē tieši tagad? Kā tu vari iemācīties vienmēr būt pateicīgs par tām? _____

Kosmiskais konflikts

Ījaba grāmata sākas uz zemes, mierā un klusumā. Tomēr pirmās nodaļas sestajā pantā viss izmainās. Tas acumirkļi mainās uz pilnīgi atšķirīgu realitātes aspektu, ko cilvēks var ieraudzīt tikai caur dievišķu atklāsmi. Un interesanti, ka cits realitātes aspekts – debesis – nemaz nešķiet tik klusa un mierīga vieta kā zemes dzīve, vismaz lasot to, kas šeit vispirms ir atklāts.

Izlasī Īj. 1:6-12. Lai gan mēs pētīsim šos pantus sīkāk vēlāk, kas šeit notiek? Kā tas atšķiras no tā, ko mēs tikko redzējām notiekam ar Ījabu virs zemes?

Šajos pantos ir tik daudz, ko pētīt. Tie atklāj mūsu universa aspektus, ko neviens mūsu kosmiskais teleskops nevar ieraudzīt un ko zinātne pat nav sākusī apjaust. Cik interesanti, ka šie panti atklāj arī kosmisko konfliktu. Tā nav mierīga, nosvērta un klusa saruna, ko mēs lasām šajos pantos. Dievs runā par Ījabu ar lepnumu (cilvēciski izsakoties), līdzīgi kā tēvs lepojas ar savu dēlu. Sātans turpretī izsmej Dieva sacīto. "Sātans atbildēja Kungam: 'Vai tad Ījabs velti bīstas Dieva?'" (Īj. 1:9). Varam gandrīz dzirdēt viņsnājošu sarkasmu, izsmejošu toni tajā, ko sātans saka Dievam.

Lai gan pants skaidri nepasaka, ka šī konfrontācija notika debesis, tas noteikti notika tur. Un tādējādi mēs iepazīstam šo radīto būtņi, eņģeli, kas stāv Dieva priekšā Debesīs un izaicina Viņu citu "Dieva dēlu" priekšā. Ir grūti iedomāties kādu, kas ar laicīgu vadītāju uzdrošinātos tamlīdzīgi runāt, bet šeit mums ir būtne, kas to uzdrīkstas darīt paša Dieva priekšā. Kā tas varēja notikt?

Atbildi atrodam tēmā, kas parādās visā Bībelē dažādās vietās un atšķirīgos veidos. Tas nodrošina mums spēcīgu paraugu, kas palīdz mums saprast ne tikai Ījaba grāmatu, bet visu Bībeli un tās skaidrojumu visam skumjajam stāstam par grēku un ciešanām virs zemes. Pat vēl svarīgāk, šī tēma palīdz mums labāk saprast, ko Jēzus mūsu labā paveica pie krusta, lai atrisinātu grēka un ciešanu problēmu virs zemes.

Konflikts virs zemes

Ījaba grāmata atvelk priekškaru un atklāj tādu eksistences dimensiju, ko mūsu acis un ausis un laicīgās filozofijas nevarētu mums parādīt. (Šiem pantiem vajadzētu mums parādīt, cik ierobežotas ir mūsu acis un ausis un laicīgās filozofijas, ja runa ir par plašākas kopainas izpratni!) Šie daži panti arī parāda cīņu starp Dievu un šo citu būtni, sātānu. Un, lai gan minētais konflikts Ījaba grāmatā vispirms sākas Debesīs, tas ātri pārceļas uz zemi. Visā Bībelē mēs atrodam pantus, kas norāda uz šo pastāvīgo karu, kurā esam ierauti arī mēs.

Izlasi šos pantus. Kā tie atklāj, cik reāls ir konflikts ar Jaunajiem pārdabiskajiem spēkiem šeit virs zemes?

1. Moz. 3:1-4 _____

Zah. 3:2 _____

Mat. 4:1 _____

1. Pēt. 5:8 _____

1. Jāņa 3:8 _____

Atkl. 12:9 _____

Šie panti ir tikai neliels piemērs neskaitāmiem pantiem, kas vai nu tiešā, vai netiešā veidā norāda uz burtisku velnu, pārdabisku būtni ar ļaunprātīgiem nodomiem. Lai gan daudzi cilvēki sātana ideju uzskata par primitīvu mītu, ar tik skaidru Bībeles liecību mums nevajadzētu iekrist šajos maldos.

Kādos veidos mēs pat tagad varam redzēt sātana darba realitāti mūsu pasaulē? Kas ir mūsu vienīgā aizsardzība? _____

Ījabs kā miniatūra

Ījaba grāmatas sākuma ainas parāda mums dažus svarīgus punktus. Pirmkārt, tās atklāj citas realitātes dimensiju aiz tās, ko mēs varam iepazīt tagad, – Debesu dimensiju ar Debesu būtnēm, kas ir citādas nekā Dievs. Otrkārt, tās arī parāda mums, cik savstarpēji saistīta ir mūsu laicīgā dzīve ar Debesu valstību. Tas, kas norisinās virs zemes, nav atšķirts no Debesu būtnēm šajā valstībā. Treškārt, tās atklāj morālo konfliktu Debesīs, kas patiešām ir saistīts ar to, kas notiek virs zemes.

Īsāk sakot, šie ievadpanti un tālākie ir kā lielās cīņas miniatūra. Panti parāda vienu veidu, kā lielā cīņā, kaut arī kosmiska savos apmēros, atklājās viena cilvēka – Ījaba – dzīvē. Kā mēs redzēsim, iesaistītie jautājumi ietver mūs visus.

Ījaba grāmata parāda sātānu cīņā ar Dievu. Taču tā neparāda, kā šī cīņa ir sākusies. Kā šie panti palīdz mums nedaudz vairāk izprast šo cīņu? Jes. 14:12-14, Ec. 28:12-16, 1. Tim. 3:6. _____

E. Vaita raksta par "mīlestības likumu" kā Dieva valdīšanas pamatu. Saskaņā ar viņas teikto, tā kā Dievs negrib "piespiedu paklausību", Viņš visiem saviem ar morāli apveltītajiem radījumiem ir dāvājis "izvēles brīvību". Tomēr "bija kāds, kas sabojāja brīvību, ar ko Dievs bija apveltījis Savus radījumus. Grēks sākās blakus Kristum esošā būtnē, ko Dievs augsti godāja un kas starp Debesu iedzīvotājiem bija visaugstākais varas un godības ziņā." ("Sentēvi un pravieši", 34., 35. lpp.) Tad viņa citē augstāk minētos pantus no Jesajas un Ecehiēla grāmatas, lai aprakstītu sātāna krišanu.

Izšķirošais šeit ir "mīlestības likums" un brīvās gribas realitāte. Bībele mums atklāj, ka sātāns kļuva lepns un paaugstināja sevi sava skaistuma un krāšņuma dēļ. Kāpēc tā notika, mēs nezinām. Tā droši vien bija daļa no tā, kas 2. Tes. 2:7 nosaukts par "netaisnības noslēpumu" (RV). Šī saistība kļūst jēgpilna, ja mēs saprotam, cik cieši Dieva likums ir saistīts ar Viņa valdības pamatu. Laikā, kad Ījaba grāmatā iepazīstamies ar sātānu, viņa krišana bija pagātnē, un cīņa, ko viņš bija iesācis, bija jau krietni attīstījusies.

Kādu svarīgu izvēļu priekšā atrodies tu šobrīd un uz kādiem Bībeles apsolījumiem tu vari balstīties, lai būtu drošs, ka pieņemtie lēmumi ir pareizi?

Atbildes pie krusta

Ījaba grāmata apskata daudzus svarīgus jautājumus, tomēr daudzi no tiem netiek šeit atbildēti. Mums ir vajadzīga arī pārējā Bībele. Un arī tad vēl mēs "raugāmieš caur stiklu, miglaini" (1. Kor. 13:12, KJV).

Kā mēs vakar redzējām, Ījaba grāmata, piemēram, neko nestāsta par to, kā sākās sātana sacelšanās. Tā arī neko nepasaka, kā galu galā sātans lielajā cīņā tiks sakauts. Neskatoties uz galveno lomu visā, kas grāmatā seko, būdams pieminēts tikai divās vietās (Īj. 1:6-12, 2:1-7), sātans vairs šajā grāmatā neparādās. Viņš vienkārši pazūd, lai gan posts, ko viņš ir izraisījis, paliek. Pārējā grāmata viņu pat nepiemin. Tā vietā gandrīz viss, kas seko grāmatā, ir par Dievu, nevis par sātanu. Un tam ir sava nozīme, jo galu galā Ījaba grāmata ir par Dievu un to, kāds Viņš patiesībā ir.

Neskatoties uz to, Bībele mūs neatstāj bez atbildēm jautājumā par sātana sakāvi lielajā cīņā. Un centrālais šajā sakāvē ir Jēzus nāve pie krusta.

Kā tālākie panti palīdz izskaidrot, ko Jēzus darīja tādu, kas beigās noveda pie lielās cīņas? Jāņa 12:31, 32; Atkl. 12:10-12; Rom. 3:26; Ebr. 2:14. _____

Pie krusta sātans tika pilnībā atklāts Universam kā tas, kas viņš patiesībā ir – slepkava. Tie, kas pazina Jēzu, kad Viņš valdīja Debesīs, noteikti bija pārsteigti, redzot, kā sātana mīļuli Viņu bija pazemojuši. Tas ir sātana "spriedums", par ko Jēzus runāja Jāņa 12. nodaļā. Pie krusta Glābējs nomira par "visas pasaules grēkiem" (1. Jāņa 2:2), un tikai tad Debesis varēja pasludināt, ka notikusi glābšana. Šeit un tagad dievišķais apsoliņums, kas bija sagatavots pirms pasaules iesākuma (2. Tim. 1:9), kļuva par realitāti. Pateicoties Viņa nāvei mūsu labā, Kristus varēja būt "taisns un attaisnot to, kas tic Jēzum" (Rom. 3:26). Tas ir, pie krusta Viņš atspēkoja velna apsūdzības, ka Dievs nevar uzturēt Savu likumu (būt taisnīgs) un vienlaikus izglābt tos, kas ir pārkāpuši šo likumu (taisnotājs). Golgātā izšķīrās sātana liktenis.

Kā mēs varam iemācīties priecāties par to, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā pie krusta, pat piedzīvojot pārbaudījumus šajā lielajā cīņā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ideja par cīņu starp labo un ļauno ir atrodama daudzās kultūrās. Tā ir pastāvējusi cauri gadsimtiem un bieži izteikta mītos. Mūsdienās lielākas kritikas un modernā racionālisma dēļ daudzi kristieši noliedz burtiska velna un ļauno eņģeļu realitāti. Tos uzskata tikai par primitīviem kultūras simboliem cilvēces un dabiskajam ļaunumam. No mūsu kā adventistu perspektīvas ir grūti iedomāties, kā vispār būtu iespējams saprast Bībeli, neticot velna un viņa eņģeļu realitātei.

Ne visi kristieši ir iekrituši krāpšanā, kas noliedz šo kosmisko pārdabisko spēku konfliktu. Luterāņu zinātnieks Gregorijs Boids, piemēram, ir daudz rakstījis par laikmetiem ilgu (bet ne mūžīgu) cīņu starp Dievu un sātānu. Savas grāmatas "Dievs karo" (God at War) ievadā pēc dažu Dan. 10. nodaļas pantu komentēšanas Boids raksta: "Bībele no sākuma līdz galam pieņem, ka pastāv garīgas būtnes starp cilvēci un Dievu, kuru uzvedība ievērojami ietekmē cilvēces eksistenci uz labu vai ļaunu. Patiešām, tieši šāds uzskats ir Bībeles pasaules uzskata centrā." (Gregory A. Boyd, "God at War" (Downer's Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1997), p. 11)

Cik pareizs ir viņa uzskats!

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādi vēl panti runā par sātānu un citiem dēmoniskiem spēkiem? Ko mēs zaudējam, ja tos uztveram tikai kā cilvēces tumšās puses simbolus?

2. Nikolo Makjavelli, 16. gs. rakstnieks no Florences, teicis, ka valdniekam daudz labāk, ja padotie baidās no viņa, nevis viņu mīl. Turpretī E. Vaita rakstīja: "Pat tad, kad tika izlemts, ka sātāns vairs nevar palikt Debesīs, Bezgalīgā Gudrība viņu neiznīcināja. Tā kā Dievam pieņemama ir tikai kalpošana mīlestībā, Viņa radījumu uzticībai ir jābalstās uz pārliecību par Viņa taisnīgumu un labestību. Debesu un citu pasaulu iemītnieki, būdami nesagatavoti saprast grēka dabu un sekas, nevarētu saskatīt Dieva žēlastību un taisnību, ja sātāns tiktu iznīcināts. Ja viņa eksistence tiktu nekavējoties pārtraukta, viņi kalpotu Dievam aiz bailēm, nevis mīlestībā." ("Lielā cīņa", 498., 499. lpp.) Kāpēc Dievs grib, lai mēs kalpojam Viņam mīlestībā, nevis aiz bailēm?